

231.

**ZARZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 21 kwietnia 1939 r.

o ustaleniu wykazu szpitali, w których lekarze mogą odbywać 5-letnie studia teoretyczne lub praktyczne, przewidziane w ustawie z dnia 30 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 449).

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 marca 1939 r. o obowiązkowym wykonywaniu praktyki lekarskiej w gminach wiejskich i w niektórych miastach (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 224) podaję do wiadomości wykaz szpitali, przewidziany w art. 3 ust. (1) lit. d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712) w brzmieniu ustawy z dnia 30 lipca 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 449):

I. m. st. Warszawa:

1. Szpital Jana Bożego,
2. Oddział szkolny w Zakładzie Położniczo-Ginekologicznym im. Ks. Anny Mazowieckiej.

II. Województwo Białostockie:

Szpital dla nerwowo i psychicznie chorych w Choroszczy.

III. Województwo Lubelskie:

Międzykomunalny szpital dla psychicznie chorych w Chełmie Lubelskim.

IV. Województwo Lwowskie:

Oddział szkolny Położniczo-Ginekologiczny w Szpitalu Powszechnym we Lwowie.

V. Województwo Łódzkie:

Szpital dla psychicznie i nerwowo chorych w Warcie.

VI. Województwo Pomorskie:

Szpital Psychiatryczny w Świeciu.

VII. Województwo Poznańskie:

1. Wojewódzki Zakład Psychiatryczny w Kościanie,
2. Oddział szkolny Zakładu Położniczo-Ginekologicznego Wojewódzkiego Poznańskiego Samorządu w Poznaniu.

VIII. Województwo Śląskie:

1. Śląski Zakład Psychiatryczny w Lublińcu,
2. Śląski Zakład Psychiatryczny w Rybniku.

IX. Województwo Warszawskie:

1. Zakład Psychiatryczny „Zofiówka” w Otwocku,
2. Szpital dla psychicznie i nerwowo chorych w Gostyninie.

X. Województwo Wileńskie:

1. Państwowy Szpital Psychiatryczny w Wilnie,
2. Oddział szkolny Położniczo-Ginekologiczny w Szpitalu św. Jakuba w Wilnie.

XI. Szpitale wojskowe:

Oddziały nerwowo-psychiatryczne.

Minister Opieki Społecznej:

(—) M. Kościakowski.

—oOo—

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 6 kwietnia 1939 r.

o obowiązkach ludności w wypadkach pożarów lub innych klęsk.

Na podstawie art. 28 ust. (3) i 52 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) zarządzam co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365).

§ 2. Wykonanie obowiązków, określonych w art. 28 ust. (2) pkt 1), 2) i 3) polega na:

- 1) dostarczaniu i podawaniu wody i innych środków ratowniczych do zapobieżenia rozszerzeniu się pożarów lub innych klęsk,
- 2) pracy ze sprzętem ratunkowym,
- 3) usuwaniu przedmiotów zagrożonych przez pożar lub inną klęskę,
- 4) dogaszaniu zgłiszczy,
- 5) przenoszeniu z miejsca zagrożonego niebezpieczeństwem osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom,
- 6) zastosowaniu niezbędnych środków ratowniczych,
- 7) wezwaniu pomocy lekarskiej i dostarczeniu koniecznych środków przewozowych dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, jeżeli ze względu na życie i zdrowie tych osób okaże się to konieczne,
- 8) dostarczeniu pomieszczeń dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, na czas niezbędny dla udzielenia tym osobom pierwszej pomocy,
- 9) przyjęciu na przechowanie mienia uszkodzonego,
- 10) pilnowaniu mienia przed utratą lub zniszczeniem.

11) wykonywaniu prac koniecznych dla zapobieżenia rozszerzeniu się pożaru lub innej klęski.

§ 3. Każda osoba w gminie przebywająca, na wezwanie władz administracji ogólnej, przełożonego gminy, organów służby bezpieczeństwa publicznego lub kierownika akcji ratowniczej, obowiązana jest w razie pożaru lub innej klęski udzielić pomocy i współdziałać przy akcji ratowniczej w sposób i w miejscu przez te władze, organa lub kierownika akcji ratowniczej wskazany.

Regulamin, o którym mowa w art. 30 ust. (1), ustali, które osoby lub grupy osób oraz w jakim zakresie i w jaki sposób obowiązane są w razie pożaru lub innej klęski udzielić bez wezwania pomocy i współdziałać przy akcji ratowniczej.

§ 4. Osoby, które przybyły na miejsce pożaru lub innej klęski, w razie braku odpowiedniego kierownika akcji ratowniczej powinny niezwłocznie przystąpić same do niesienia pomocy i do akcji ratowniczej.

§ 5. Osobom, zatrudnionym przy niesieniu pomocy lub przy akcji ratowniczej, nie wolno zaniechać tych czynności przed ustaniem niebezpieczeństwa lub bez zezwolenia kierownika tej akcji.

§ 6. Wykonanie obowiązku pełnienia wart dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski (art. 28 ust. (2) pkt 4)) polega na:

- 1) czuwaniu nad bezpieczeństwem mieszkańców dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski,
- 2) niezwłocznym alarmowaniu organów służby bezpieczeństwa publicznego, przełożonego gminy, sołtysa, straży pożarnej i mieszkańców o powstałym niebezpieczeństwie.

Pełniący wartę powinni zwracać uwagę na przestrzeganie przez osoby w gminie przebywające przepisów o zapobieganiu powstawania i szerzenia się pożarów i innych klęsk, a w przypadkach spostrzeżenia uchybień powiadomić o tym przełożonego gminy.

§ 7. Powołanemu do warty w gminie wiejskiej może być poruczone wykonanie tej warty jedynie na obszarze tej gromady, w której powołany zamieszkuje.

§ 8. Pełniący wartę, w czasie wykonywania tego obowiązku, nie mogą oddalać się poza obszar, którego strzeżają.

§ 9. Pełniący wartę powinni być zaopatrzeni w odpowiednie oznaki i przyrządy alarmowe dostarczone przez gminę.

§ 10. Pełnienie wart (art. 28 ust. (2) pkt 4)) wykonywa się kolejno, według rocznego planu powołania, ustalonego przez kolegium zarządu gminy. Plan powinien być wyłożony do publicznego wglądu najpóźniej do dnia 1 listopada każdego roku, a wyłożenie jego ogłoszone w sposób w gminie przyjęty.

W planie należy wymienić:

- 1) nazwisko, imię i miejsce zamieszkania obowiązanego do pełnienia warty,
- 2) miejsce i czas wykonywania obowiązku,
- 3) pouczenie o skutkach prawnych niestawienia i niewykonania obowiązku (art. 47 ust. (1) pkt 2)),
- 4) pouczenie o środkach prawnych.

§ 11. Do pełnienia wart przełożony gminy wzywa obowiązanym w sposób w gminie przyjęty co najmniej na 7 dni przed dniem pełnienia warty.

§ 12. Pełnienie wart dziennych może być zarządzane przez przełożonego gminy, po uprzednim uzyskaniu zgody powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 13. Pełnienie obowiązków w strażach pożarnych przymusowych (art. 28 ust. (2) pkt 5)) polega na braniu czynnego udziału w:

- 1) tłumieniu pożarów lub zwalczaniu innych klęsk,
- 2) ćwiczeniach, szkoleniu i przeglądach straży, zarządzonych przez władze, o których mowa w art. 43, przełożonego gminy lub naczelnika straży pożarnej przymusowej.

§ 14. Osoby powołane na stanowiska kierownicze w strażach pożarnych przymusowych nie mogą odmówić przyjęcia tych stanowisk, jeżeli w okresie 3 ostatnich lat nie pełniły obowiązków na stanowiskach kierowniczych w strażach pożarnych przymusowych.

§ 15. Do pełnienia obowiązków w strażach pożarnych przymusowych powołuje obowiązanym przełożony gminy w drodze pisemnej.

Wezwanie powinno zawierać:

- 1) nazwisko i imię powołanego do pełnienia obowiązku,
- 2) określenie obowiązku,
- 3) jakie narzędzia lub środki przewozowe powinna dostarczyć powołana osoba,
- 4) pouczenie o skutkach prawnych niestawienia i niewykonania obowiązku (art. 47 ust. (1) pkt 4)),
- 5) pouczenie o środkach prawnych.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 kwietnia 1939 r. Nr 37, poz. 242).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

P. Minister W. R. i O. P. prof. dr Wojciech Świętosławski przyjął w dniu wczorajszym delegację skautingu węgierskiego w osobach: pp. dr A. Pappa, przewodniczącego węgierskiego Związku skautowego, prof. E. Ery, wiceprzewodniczącego Związku, ppłk. O. Selkeya, prezesa sekcji harcerskiej polsko-węgierskiej i prof. G. Doro, prezesa Koła harcerskiego polsko-węgierskiego oraz radcy S. Borsitzky'ego, członka Rady Naczelnej.

Tegoż dnia P. Minister W. Świętosławski przyjął delegację Związku Nauczycielstwa Polskiego z p. prezesem Z. Nowickim na czele.

—oOo—

**Z Ministerstwa Rolnictwa
i Reform Rolnych.**

Przemówienie P. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych J. Poniatowskiego, wygłoszone w dniu 30 kwietnia b. r. na powiatowym zjeździe Tow. Org. i Kółek Rolniczych w Mławie z okazji powstania setnego kółka rolniczego w powiecie:

„Święcimy dzisiaj uroczystość organizacyjną. Szeregi waszej rolniczej organizacji wzrosły, uzyskując setne kółko rolnicze.

Dajecie bezsporne świadectwo stałego rozrostu dobrowolnych organizacji rolniczych.

Uroczystość wasza jest w pierwszym rzędzie świętem wytrwałego działania społecznego, działania rolników nie w pojedynkę, nie w rozproszeniu, a w sposób skupiony i karny—w sposób organizacyjny.

Dzieląc z wami radość skutecznie spełnianej organizacyjnej pracy tak szczególnie cenionej przeze mnie, gdy o dobrowolność jest oparta — mam dziś obowiązek stawić przed oczyma całej naszej rolniczej społeczności ogrom zadań, spełnienia których musimy od rolnika oczekiwać i musimy wymagać.

Weszliśmy w taki okres, gdy nie wiadomo jest ani dzień, ani rok, kiedy wypadnie Polsce bronić orężem całości swych granic i całości swych praw. Żyć będziemy w pogotowiu i żyć chcemy, czerpiąc radość z wykonanego obowiązku, za dumę sobie mając świadomość, że żaden wysiłek nie uspi sumienia i żaden za końcowy i ostateczny uznany nie będzie. Wciąż dalej i mocniej wchodzić będziemy w kształtowanie życia takie, by nasza zdolność obrony i doskonalenia pracy była coraz wyższa.

Wojna jest wysiłkiem zbiorowym całego narodu. Jej potrzeby i zadania czy to na froncie, czy też w zapleczu, są tak olbrzymie, że wchłoną i podporządkują sobie całe życie. Gotowość obronna również jak wojna sama wymaga doskonałej umiejętności dostosowywania się różnych zbiorowych masowych działań ludzkich w służbie jednemu celom. Sprawność organizacyjna całości stanowi o sile uderzenia, o wytrzymałości oporu. Sprawność świadczeń materialnych, przygotowanie gospodarce kraju łatwo stać się może decydującym warunkiem zwycięstwa.

Wiesz, chłopie, jako najliczniejsza w twardym trudzie zahartowana grupa społeczna, w szeregach żołnierskich stanowiąca decydującą liczbę, dająca żywność, liczne surowce i te wszystkie wartości ludzkie, które źródło swe mają w łączności człowieka z przyrodą — wiesz na swych barkach wytrzymać musi wielką część ciężaru zbliżających się może zdarzeń.

Te same zwykłe narzędzia rolnika, pługi, łopaty i sierpy, te same zwykłe prace rolnika-sięby i okopywania, jakże odmienną wartość przybiorą, gdy już nie tylko szukać w nich będziemy środka utrzymania i polepszenia naszego bytu materialnego, środka rozwoju naszej gospodarki, ale włożymy w nie także treść inną, gdy uznamy w nich i ocenimy ważną składową część tych gospodarczych środków Państwa, które stanowiąc mają zespół gotowości obronnej.

Czy te środki gospodarcze będą sprawne? Czy są dostatecznie między sobą powiązane organizacyjnie, by się stać wykonawcami jednej kierowniczej woli? Czy w istniejących formach zbiorowego działania rolnictwa zapewniamy Państwu dostateczne narzędzie wpływu na bieg produkcji, jej natężenie, jej pokierowanie?

Oto obowiązki spadające na rolnictwo w zakresie żywienia są bardzo różnorodne. Wymagają one zwiększenia wysiłków zmierzających do podniesienia produkcji. Rodzi się przeto obowiązek polepszenia pielęgnacji zwierząt, roślin, musimy każdą czynność wykonywać starannie, by nie tylko we własnym interesie, lecz w imię sprawy ogólnej uzyskać lepsze rezultaty ilościowe i jakościowe. Musimy być gotowi zmieniać i dostosowywać rodzaj produkcji do wymagań, jakie zostaną postawione. Nadto tak, jak Państwo gromadzi na wszelki wypadek zapasy dla ogółu, tak i każdy gospodarz w miarę swych sił i środków musi przyczynić się do wzrostu tych rezerw, tworząc zapas we własnym gospodarstwie.